

Klosterposten

-fortsat

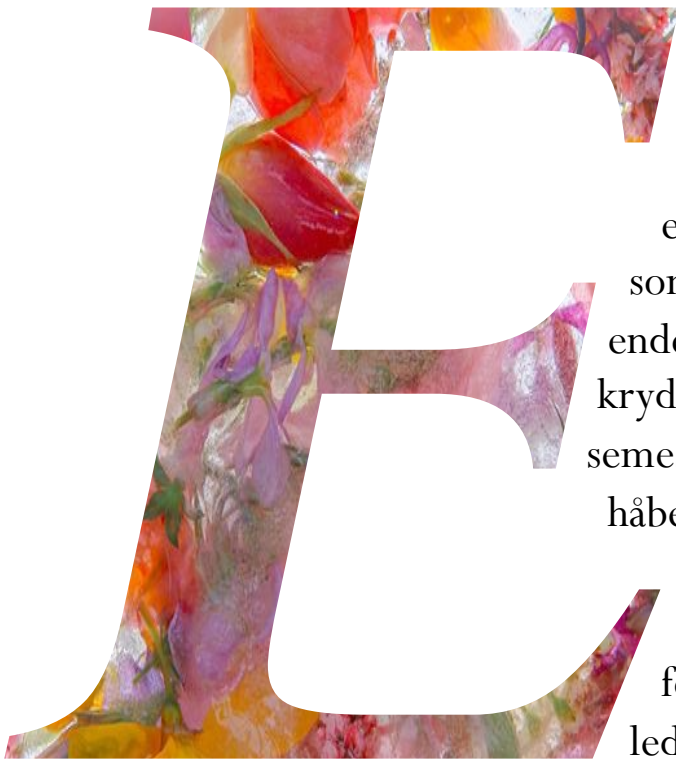
ÅRET DER GIK I
ELEVERÅDET

En hilsen fra Marie LaBranche

Giver liv til NSG

Introduktion ved Leonora	1
Hvem er Klosterposten?	2
Året der gik i elevrådet	3
Hærværk eller ej?	5

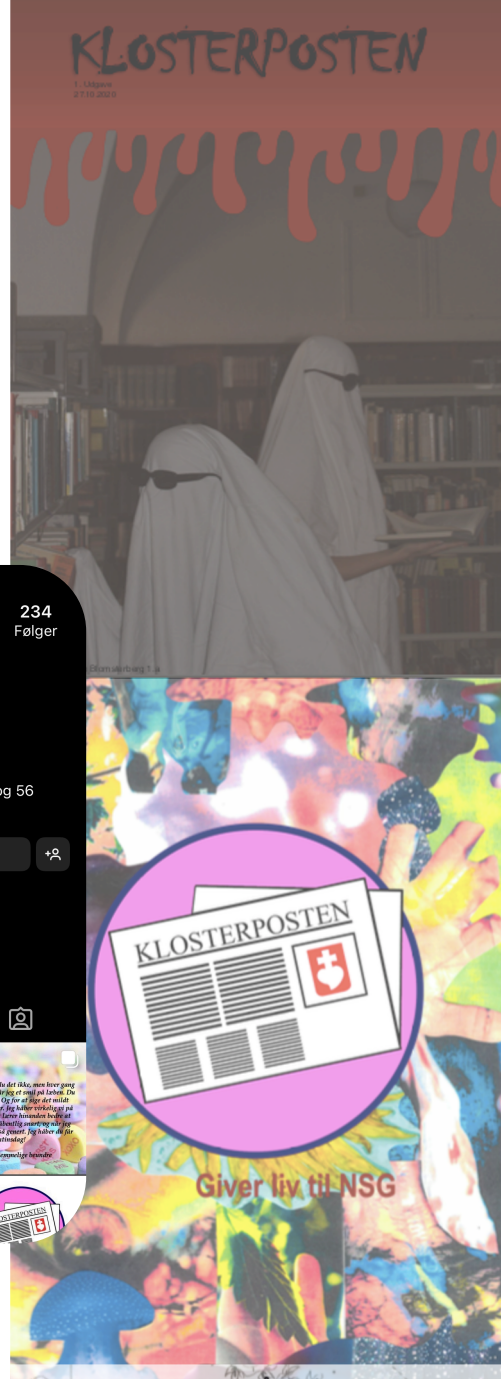
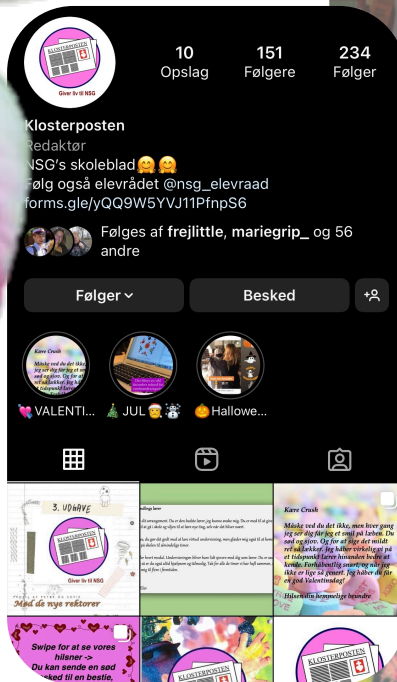

INTRO

Efter Corona-nedlukninger, stressede tider med eksamener og en velfortjent sommerferie er Klosterposten endelig på banen igen. Derfor krydser vi fingre for at dette semester bliver et Coronafrit et. Vi håber, at alle har haft en god ferie og har nydt den fuldt ud. Dette år bliver især fedt, fordi der nu er kommet ro på ledelsen, vi har et helt nyt

bibliotek, med helt nye bøger og en masse nye klasser, som skal introduceres til skolen. Lad dette blive jeres introduktion til det første skoleblad siden

Coronapausen og en ny start på både Klosterposten og skoleåret. Velkommen alle elever, gamle såvel som nye – vi glæder os til at tage imod jer med åbne arme.

Bliv en del af redaktionen!

Klosterposten er NSG's helt eget elevstyrede skoleblad. Det er et sted for kreativ udfoldelse, journalistisk frihed og formidling af fællesskab. Redaktionen er altid åben for medlemmer, ideer og forslag. Følg og tag kontakt på Instagram☺

Året der gik i elevrådet

En genhilsen fra elevrådsforpersonen 2021-22

Marie LaBranche. Juni 2022.

Året, der gik i elevrådet, har på mange måder været et år, der har skilt sig ud fra de tidligere år. Det har været et år, hvor vi har mødt mange udfordringer, både eksternt og internt, men det er også et år, hvor vi har fået gennemført mere end nogensinde før. Jeg skriver den her artikel som min personlige evaluering på, hvad der er gået godt og skidt i år, hvad elevrådets fremtid kommer til at være, og som en tak til de fede mennesker, jeg har haft glæden af at arbejde sammen med i år.

Udvikling, der giver plads til forbedring

De seneste år har elevrådet rykket sig meget. Med vores åbne elevrådsmøde, udarbejdelsen af forståelsespapiret om lektier og elevtid, og vores igangværende arbejde med seksualundervisning, grøn omstilling og pantindsamling kan elevrådet meget mere end det har kunnet før. Men der er stadigvæk lang vej endnu. Elevrådet har mødt en række interne udfordringer, især i form af, at vi på mange områder mangler en klar proces, og et elevråd, der ikke er pluralistisk nok. Elevrådet har i mange år fulgt en proces, hvor elevrådet bliver enige om noget, og derefter er det forpersonens rolle at gennemføre opgaven. Vi har i år villet sørge for, at elevrådet kan skabe ændring ad flere kanaler. Det har især været med fokus på udvalgene, som

det grønne udvalg og seksualundervisningsudvalget, hvor elever uden for elevrådet også kan deltage, som i direkte dialog med ledelsen sørger for, at der sker ændringer inden for konkrete områder. For at gøre elevrådet mere organiseret har vi udarbejdet nogle vedtægter, som fastsætter rammer og processer for, hvordan elevrådet udfører dets arbejde. De skal også gøre elevrådet mere gennemsigtigt og gøre det nemmere for jer at holde os til ansvar.

Valgkampen fortsætter

Et andet sted, hvor vi har forsøgt at gøre elevrådsprocessen mere organiseret, er i valgsystemet. I år afprøvede vi et nyt valgsystem, hvor elevrådet blev valgt ind efter efterårsferien frem for i starten af året, og hvor forpersonen blev valgt direkte af eleverne. Hvor elevrådet tit er gået i stå i starten af året, havde vi i år mulighed for at videreføre for igangværende arbejde, og sørge for at elevrådet fik en god start. Dette system har dog også haft sine udfordringer. Valget har været dårligt planlagt, og det tog lang tid at få valgt alle repræsentanterne fra alle klasserne efter forpersonsvalget. Det er især gået ud over G10'erne, hvoraf mange kun har 1 år på gymnasiet. Derfor forsøger vi næste år at lægge valget tidligere, nu efter introturene, at streamline processen ved at vælge forperson og repræsentanter samme dag, og at samarbejde mere med ledelsen, så der ikke opstår forvirring. Noget, der har været rigtig positivt, har været det store engagement vi så under forpersonvalget. Jeg har glædet mig rigtig meget over at se et tæt valg mellem nogle kandidater med klare budskaber og vilje til at skabe

-ændring, som alle har holdt taler og hængt plakater rundt på skolen. Jeg håber, at dette engagement også vil kunne ses næste år.

Ledelsen i medgang og modgang

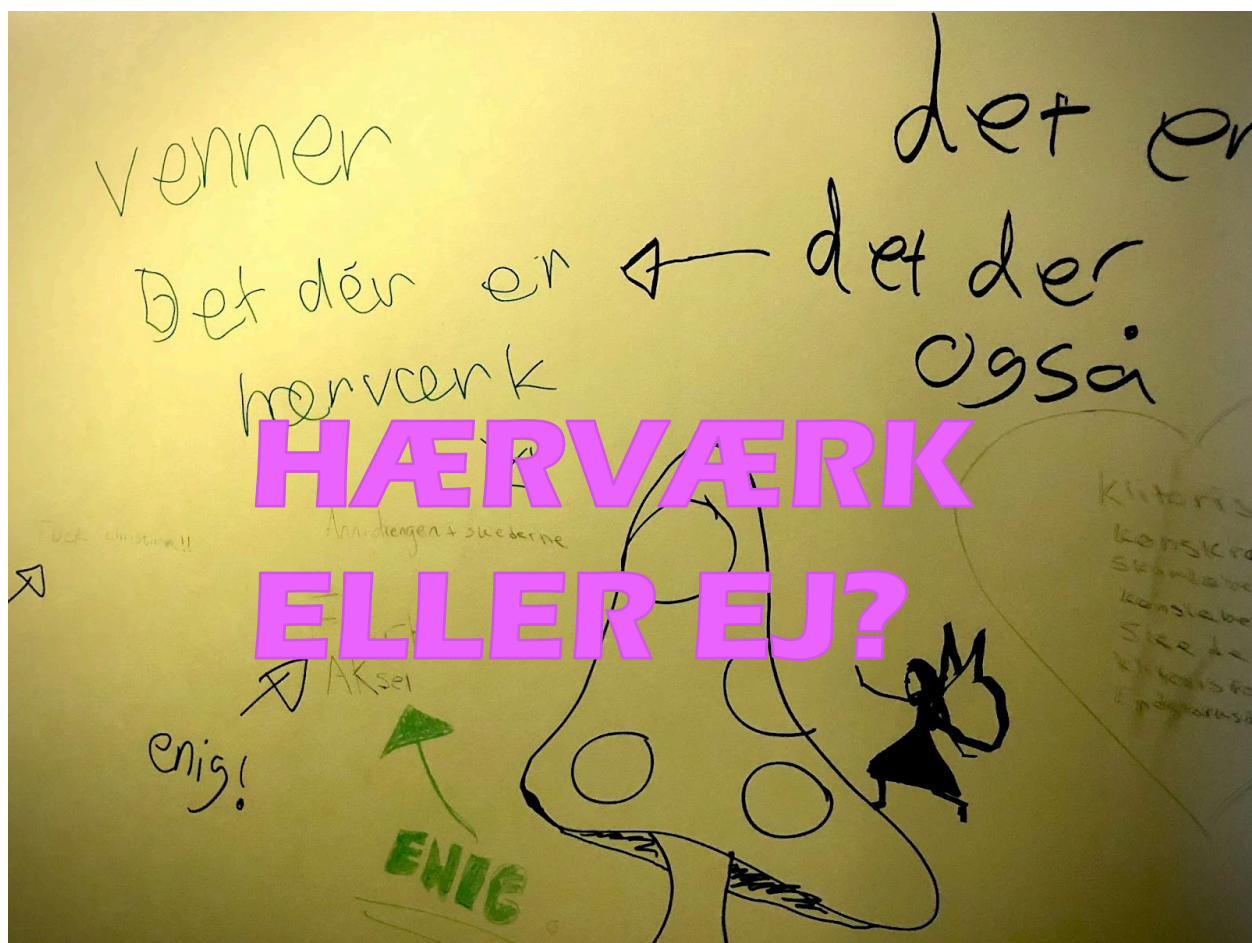
Vi har også mødt mange eksterne udfordringer. Corona virussen nåede desværre stadig at sætte en dæmper på vores arbejde i år, og dets levn var et kaos, hvor der var rigtigt meget, der skulle rettes op på. Det puttede mere pres på vores ledelse, der allerede var meget presset i forvejen, som også gjorde det var sværere at få ting gennemført. Vores ledelse har dog vist stor vilje til at samarbejde med os, og det har glædet mig at se det udbytte vi fik med indsamlingen til de ukrainske flygtninge, og det arbejde vi fortsat laver sammen i udvalgene. Der var dog et stort pres, især med starten af året, og med skiftet af vicerectoren gik meget af det arbejde vi havde lavet tabt, især inden for seksualundervisning. Det er mit håb, at vi som elevråd fremover kan blive bedre til at takle sådanne udfordringer. Det kan ske ved, at vi arbejder gennem flere kanaler ved hjælp af udvalgene, og ved at vi udfører vores arbejde på flere planer. Vi skal have et stærkere og tættere samarbejde med ledelsen, men vi skal også sørge for, at vi selv organiserer og udfører ændringer iblandt eleverne.

Ambitioner og visioner

Alt dette efterlader selvfølgelig en stor opgave til næste år. Det er mit store ønske, at renoveringen af loungen, samarbejdet med Ingrid Jespersen og seksualundervisningen bliver vellykket. Med det potentiale jeg har set blandt vores elevrådsrepræsentanter, er jeg sikker på, at det nok skal lykkes. Vigtigst af alt er det selvfølgelig, at vi sørger for at få lyttet til jer undervejs, og i en højere grad, end der er blevet gjort de forrige år. Det skal blandt andet ske, ved at vi fremover sørger for, at der bliver afholdt 2 åbne elevrådsmøder; et i september, og et i januar.

Menneske først

Til sidst vil jeg gerne indrømme, at jeg ikke fik gjort lige så meget som forkvinde, som jeg havde ønsket. Personlige udfordringer, bl.a. med min skiftende opfattelse af mit køn, fyldte mere i mit liv, end jeg havde regnet med, og jeg har været ærgerlig over ikke at kunne udvise samme engagement som i starten af skoleåret. Men jeg har været rigtigt glad for at have et aktivt elevråd, der har været med til at bakke op om de ændringer, vi alle vil skabe, og få dem ført ud i livet. Jeg ser rigtigt meget potentiale i de aktivistiske sjæle vi har på skolen, både inden- og uden for elevrådet, og jeg håber I alle vil give noget af jeres tid og energi på fortsat at gøre skolen til et federe sted at være det kommende år.

Pigetoiletterne på kontorgangen. "Det lyder sikkert dobbeltmorsomt at sige, at det ikke er hærværk at skrive og tegne på toiletterne, men at det er forkert at gøre det andre steder på skolen." - anonym elev

Siden tidernes morgen har mennesket udtrykt sig såvel praktisk som kreativt på diverse måder eksempelvis ved helleristninger. I dag er det næsten kun småbørn, der efterlader kreationer på væggene derhjemme. Eller det skulle man tro, men i udateret lang tid har der også været tradition for at udsmykke væggene på offentlige toiletter. Det kan din bedstemor såvel som din klassekammerat nok nikke genkendende til. Men hvad er normerne for "toilet-skriblerier", hvor går grænsen og er det overhovedet acceptabelt i udgangspunktet?

På NSG kan man sagtens finde eksempler på "toilet-skriblerier", især på toiletterne i Australiensbygningen og ved den gamle kontorgang. Der kan være skrevet alt fra digte og toiletviser, uskyldige og mindre uskyldige tegninger og hilsner af varierende intellekt. En stor del af eleverne på NSG synes, at den uorganiserede udsmykning giver sjæl, liv og karakter viser en meningsundersøgelse foretaget af Klosterposten:

"Jeg ville sige at de tilføjer noget karakter og personlighed til toiletterne som i forvejen er så kliniske og hvide."

"Jeg synes at små tegninger og citater på toiletternes vægge kan være hyggelige. De viser at der er liv på skolen og det er sjovt hvis man finder noget som en man kender har tegnet."

Som bekendt er det forbudt at tegne på borde, stole eller vægge rundt på skolen, men toiletterne kan føles som en undtagelse. I forvejen er det et sted, hvor man foretager sig ting man i udgangspunktet ikke ville foretage sig andre steder. Desuden er toiletterne et lukket rum som kun få gæster ude fra når at opleve. Skolen kan dermed stadig bevare dets propre og andægtige førstehåndssindtryk, selv med skriblerier på toiletterne:

"Jeg har som udgangspunkt ikke noget imod, at der bliver tegnet på skolens toiletter, medmindre der bliver skrevet nedladende beskeder om folk. Jeg kan også se, at det fra ledelsens side ikke ville se godt ud, at der var tegnet profane billeder på væggene."

Motiverne for at tegne på toilet båsene er som regel og heldigvis harmløse. De har til formål at underholde og aktivere smilemusklerne for elever-

ne, der udfører tegningerne, såvel som de, der nyder dem, udtrykker mange elever i meningsundersøgelsen. Derfor kan de elever heller ikke genkende det at tegne på toiletterne som hærværk. Dog er der også en stor del af eleverne, der mener, at det er en gråzone af flere forskellige moralske årsager:

“Altså, det er jo super hyggeligt at sidde og læse de smukke budskaber folk kratter ned, men nu er og bliver det altså ikke vores opgave at designe bygningens inventar, vel?”

“Har selv gjort det men fortryder det, så prøver at lade være med at tænke på det fordi jeg får ondt af dem som skal gøre det rent”

For det første, som det allerede er nævnt, er det ikke fuldstændig tilladt at tegne på toilet båsene, men skal man overholde en regel, fordi det er en regel, eller skal man være kritisk tænkende, rebelsk og vurdere i situationen selv? Sekundært skal konsekvenserne af skitserne måske også overvejes. Ved man, at tegningen man sidder og tegner skal vaskes af af rengøringspersonalet samme eftermiddag? Så er det vist ikke helt i NSG-ånden at tegne videre, men hvis man i forvejen heller ikke stoler op, så er man måske ligeglad. Er kratterierne stødende over for nogen? For selvom toilettet kan betragtes som værende i undtagelsestilstand, er der vel nogle hensyn vi som mennesker og elever på NSG ikke kan vende et blindt øje til.

Gudskelov er størstedelen af “toilet-skriblerier” ikke personrettede eller upassende. I de fleste tilfælde er tegningerne og beskederne i stil med dem vist på billedet (se ovenover artiklen). Så måske er det kun de frække og krænkende tegninger som rengøringspersonalet eller eventuelle elever skal være opmærksomme på at fjerne. For når alt kommer til alt, ville det nok næsten være umuligt at undgå “toilet-skriblerier” fuldstændigt:

“Jeg har aldrig været på en skole, hvor der ikke har været nogle tegninger på væggene.”

Citaterne er fra en meningsundersøgelse foretaget elektronisk af Klosterposten. Redaktionen har besluttet, at anonymisere de elever, der udtaler sig, men er kendt ved navnene.

Spørgsmålet er så om man alligevel skal gøre et forsøg for at imødekomme de, der ikke bryder sig om tegningerne? Med det værdisæt vi har som skole burde vi kunne rumme mindretal og deres eventuelle behov og finde på løsninger, der kan komme alle til gode. For det er ikke alle elever, der ser “toilet-skriblerierne” som genstand for kulturhistorie:

“At tegne er at ødelægge væggene, fordi det gør væggen uren. Det er det præcis samme som graffiti”

“Min holdning er at det er unødvendigt at udfolde sine “kreative evner” på toiletterne, da det får toiletterne til at virke “klammere” og mere uhygiejniske.”

Afgørende vinder “toilet-skriblerierne” dog overvejende opbakning fra NSG’s elever i meningsundersøgelsen, men hvorfor er unge mennesker interesserede i at efterlade deres kruseduller på toiletbåsene? Måske har tegningerne en sød smag af protest, duften af et mikroskopisk, men tilfredsstillende ungdomsoprør. Det er ufarligt men alligevel i limbo mellem rigtigt og forkert, hvilket vel er et gennemgående menneskeligt tema at flirte med. Uanset er “toilet-skriblerier” nærmest universelle, de kan findes mange steder i verden - måske ikke lige i Singapore - og de er her nok for at blive. Men betyder det overhovedet noget, hvordan NSG vælger at pynte toiletterne, når der er krig i Ukraine og hedebløge i Irak?

Af Emilie Kirst, 3.a

